

احکام و تعالیم فردی - نهی از انتحار و تمنّای موت

حضرت بهاءالله

نهی از انتحار و تمنّای موت

حضرت بهاءالله:

1 - "کل بحفظ نفس خود مأمورند که شاید خدمتی از نفوس در امر حق ظاهر شود هذا ما أردناه لهم ليس لأحد أن يتجاوز من حدوده أن أمر الناس بما جرى من قلبي الأعلى في هذا المقام ليعرفن ويكونن من العاملين" (ص ۱۳ ج ۳ امر و خلق)

2 - "از برای احدي سزاوار نیست که طلب خروج از این عالم در ایام ظهور مالک قدم نماید بلکه باید فی کل الأحيان ناظرا إلی أفق الرحمن از خدا بخواهد که خدمتی از او در این امر ابدع امنع ظاهر شود ولو بذکر کلمه ای از کلمات او باشد إنّ هذا لفضل عظیم وخیر عظیم وأمر عظیم" (ص ۲۱۳-۴ ج ۴ مائده آسمانی ط ۱۲۹ بدیع)

3 - "ظهور حق و احکام الهی جمیع از برای تربیت انسان و ترقی او و حفظ اهل عالم و امثال آن بوده و خواهد بود لذا آنچه سبب و علت حفظ و صحّت و سلامتی وجود انسانست مقدم بوده و خواهد بود و این فقره واضح و مشهود است"

(ص ۲۸۰ مجموعه اقتدارات)

و در لوح رئیس بلسان عربی در اشاره به عشاق که بدست خود خویشتن را فدا نمودند میفرمایند :

٤ - "أولئك اثّرت فيهم كلمة الله وذاقوا حلاوة الذّكر وأخذتهم نفحات الوصال على شأن انقطعوا عنّهم على الأرض كلّها وأقبلوا إلى الوجه بوجه منير ولو ظهر منهم ما لا أذن الله لهم ولكنّ عفا عنهم فضلاً من عنده إله هو الغفور الرّحيم . أخذهم جذب الجبار على شأن أخذ عن كفّهم زمام الاختيار إلى أن عرجوا إلى مقام المكافحة والحضور بين يدي الله العزيز العليم "

(ص ٢١١-٢ الواح نازله خطاب بملوك که برابر با خط جناب زین المقربین است)

حضرت عبدالبهاء:

١ - "اما مسئله تعدی بصعود از این عالم محض نجات از ما لا يطاق ابدًا جائز نه . انسان باید تحمل هر مشقت و بلا نماید و صابر و شاکر باشد " . (ص ١٤ ج ٣ امر و خلق)